

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De co[m]posit[i]o[n]e altar[is] i[n]ce[n]si. [et] loco ei[us]. ca. lxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

pellabat. Rōne em̄ cūcta sunt plena: et terrena adhēret celestib⁹. Imo rō terreno ⁊ rēpos⁹ rum calor⁹ ⁊ frigoris, ⁊ duplex inter utraq⁹ temperies: de celi cursu ⁊ ratione descendit. Cedaris celum cīmpyren⁹, lamina supposita deum om̄ib⁹ presidentē.

De cōpositōe altaris incensi ⁊ loco eius.

Ca. LXXVII.

Ost veltium cō/

p̄ positōe locū est dñs ad moyſen de mō p̄secretōis aarō ⁊ filio rū el⁹: qđ ad ip̄am p̄secretaōē distulim⁹ de altari aureo p̄sequētes. Factū em̄ erat hālatare d̄ lignis serbim⁹: h̄ s cubitū lōgitudinis, ⁊ alter⁹ latitudinis. i. qđrū, ⁊ duos cubitos i altitudine. Vestitūq⁹ erat auro purissimo: cornua h̄n̄st craticulam aureā: et catenas ⁊ anulos ⁊ vectes aureos instar prioris: vtrū vero arula haberet: an cineres exciperet terra: ambiguum est. Iosephus addidit q̄ per angulos singlōs coronas. vi. babebat ex auro purissimo. quod singulariter forte in epos do dictū est: ita. Fa-

cie: q̄ ei coronam au- Quedam em̄inentia-
ream p̄ ḡmū Hoc al ad modū labij.
tare dicebat incēsiv⁹

tymiamatis. q̄ singulis dieb⁹ mane ⁊ vespe ad p̄summandū iuge sacrificiū quod fiebat de duobus agnīs, super illud tymiamā in- cendebat sacrificatū dño. Fuerū tñ q̄ dice rent: mane solū incēsum. i. thus sup̄imponi. vespero p̄ dignitate sacrificij veptini tymia ma. Cetez vtrū h̄ altare esset intra sc̄atōr̄ an in sanctuario cū cādelabro⁹ mensa: sc̄i vident⁹ dubitare. Nec est putandū in dubiū ve nisse q̄n eēt in sanctuario. cū hebre⁹ h̄ dicat ⁊ ioseph⁹ plane, ⁊ p̄ma positio tabernaculū fæcta a moyse inuit. nīl q̄ paulus ad hebreos thuribulū ponit aureū intra sanctatōr̄ so lummodo. Potuit esse sane q̄ in templo vbi om̄ia ampliata fuerunt et multiplicata p̄ter altare aureū quod erat extra velū, ad qđ bis in die necessariū

erat ingredi. erat sui peradditūs thuribus lū in adiū, in q̄ sum mus sacerdos pru nas et tymiamā que secum ferrebat adole ret, qñ ad iteriora cō

Origenes i homelia d̄ tabernaculo. Fuit preterea quedā velas inībō distincta: que appellantur sancta et alia nihil mīn⁹ secūdo distinta velamine

tingebat ipsum pene q̄dīcunt sanctas crōz trare.

Collocatur intrīsē-
cus arca, supra quā
cherubin extensis alis sece inuicē p̄tingentib⁹
bus statuunt̄, ibiq̄ ex auro velut basis tabu-
la qđā collocat̄: q̄ appella p̄p̄titatorū, sed ad
altare aureū incensi. Preterea in exteriori lo-
co candelabri ponit aureū in pte australi, ⁊
respiciat ad aq̄lonē, in pte vero aq̄lonis mē-
sa collocat̄: ⁊ p̄positio panū sup̄ eā, necnō al-
tare holocausto⁹ iuxta velamē interi⁹ ponit

De cōpositione tymiamatis.

Caplm. LXXVIII.

E cōpositōe ve

ro tymiamatis sc̄i locū ē dñs ad moyſen dīces. Sume tibi aromata stacten⁹ onicha galbanū boni odo-
ris ⁊ thus lucidissimū, c̄q̄lis p̄oder̄ erūt oia ⁊ in tenuissimū puluerē p̄tūdes ea. Onicha fer̄ esse ostreola puula, suave redolens, ma-
gnitudine hūani vnguis vñ ⁊ onicha d̄r, q̄
onix grece vnguis d̄r. Stacten est gumī qđ
fluit d̄ myrrha qđ̄ myrra d̄r. Galbanū p̄o-
sucus est ferule: ⁊ nascit̄ in syria optimū, car-
tilaginosum sc̄i ⁊ minus lignosum: cui⁹ odo-
re fugant̄ serpētes. Ferula qđ̄ q̄ sc̄iculū: in
gargano nat̄scit̄, cui⁹ sucus vilios est. Thus
p̄o lucidissimū optimū: quod masculū dīct̄
tur, quia instar humani testiculū rotundū est.
Dicit̄ etiā libanū a libano monte arabie in q̄
nascitur arbor thus ad aceris qualitatē
perplexo ⁊ intorto vimine. Ex his q̄tuor sie-
bat paluis tymiamatis sancti, prohibuitq̄
dñs talem finiri p̄positionem in v̄sus homi-
nū, q̄ si quis simile faceret ⁊ odore eius fru-
eretur: periret de populis suis. Inde est q̄ i
ecclesia nō datur odor thus būdicti spon-
so ⁊ spōne. Inde etiā est q̄ oblato thure be-
nedicto sup̄ altare, si descendat thuribulū ad
clericos in choro, ⁊ vel ad laicos, aliud thus
sine benedictione ponendum est̄ hominib⁹
offerendum.

De p̄fectione sancte vunctionis,

Caplm. LXXIX.

P̄guentum eti

v am sanctū d̄ q̄tuor siebat aro-
matib⁹. Aroma p̄o d̄r qđlibet
pigmentū qđ̄ odore suo aera inficit q̄si aerio-
ma. Symebat qđē q̄uenti sicut v̄guliz⁹

